

สรุปผลการดำเนินงาน

โครงการธรรมะรับอรุณ
วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗
ณ องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

สภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง
อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

(องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง)
โครงการธรรมะรับอรุณ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
รายงาน ณ วันที่ ๑๘ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. หน่วยงานที่ขอรับเงินอุดหนุน สภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง

๒. งบประมาณ

๒.๑งบประมาณของโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุน จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

๒.๒งบประมาณที่ได้ใช้ไปในการดำเนินงานโครงการ จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท

๒.๓งบประมาณคงเหลือ จำนวน-.....บาท

๓. ผลการดำเนินการ

๓.๑ผู้ได้รับเงินอุดหนุนขอรายงานผลการดำเนินงานโครงการ ตามบันทึกข้อตกลงการรับเงินอุดหนุน เลขที่ ๐๒๐/๒๕๖๗ วันที่ ๑๓ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้เริ่มดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เมื่อวันที่ ๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และเสร็จสิ้นเรียบร้อย เมื่อวันที่ ๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒ผู้ได้รับเงินอุดหนุนของสำเนาเอกสารใบเสร็จรับเงินหรือเอกสารหลักฐานอื่น จำนวน ๓ ฉบับ จำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) ของการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนมา พร้อมหนังสือนี้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบต่อไป

๓.๓ผู้ได้รับเงินอุดหนุนขอส่งเงินงบประมาณคงเหลือ จำนวน-.....บาท คืนมาพร้อมหนังสือนี้
๓.๔ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ

๑. เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีในการเข้าร่วมกิจกรรมของการส่งเสริมพุทธศาสนา

๒. เพื่อให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนามนุษย์ทางด้านร่างกายและจิตใจ ในการร่วมกันบำเพ็ญ

การบุญ การกุศล

๓. เป็นการสืบทอดประเพณีอันดีงามของพุทธศาสนาให้คงอยู่ต่อไป

๔. ผู้ได้รับเงินอุดหนุนไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้ เนื่องจาก.....-.....

จึงขอส่งเงินคืน จำนวน-..... บาท (.....-.....) มาพร้อมหนังสือนี้

(ลงชื่อ)ผู้เสนอโครงการ

(นางสมฤทัย จันทะวงศ์)

ตำแหน่ง เภรัญญิกสภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง

(ลงชื่อ)ผู้เห็นชอบโครงการ
(นายสิงห์คำ ยานะใจ)

ตำแหน่ง รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง

(ลงชื่อ)ผู้อนุมัติโครงการ
(นายอ้าย ชุ่มเมืองเย็น)

ตำแหน่ง ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง

สรุปผลการดำเนินงาน
โครงการธรรมะรับอรุณ
สภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

ความเป็นมาของโครงการ

ด้วยประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาประจำชาติ และมีองค์พระมหากษัตริย์ที่ทรงศรัทธายึดมั่นในพระพุทธศาสนาทุกพระองค์พร้อมทั้งทรงทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและรักษาโบราณราชประเพณีครบถ้วนบริบูรณ์ในทุกด้าน คือ ด้านศาสนบุคคล, ศาสนสถาน, ศาสนธรรม และศาสนพิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ “วัด” อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ที่เป็นศูนย์กลางในการพัฒนามนุษย์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ อันเป็นสถานที่ร่วมกันบำเพ็ญ การบุญ การกุศล ซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นศึกษาพระธรรม

ตำบลป่าตึง เป็นพื้นที่ที่ประชากรอาศัยอยู่ทั้งชุมชนพื้นราบ และที่ราบสูง มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ และทางศาสนา เช่น การนับถือภูตผี ศรีสต์ศาสนา ศาสนาอิสลาม และพระพุทธศาสนา ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีวัดและสำนักสงฆ์ในพื้นที่ จำนวน ๑๖ แห่ง อันเป็นสถานที่ร่วมกันบำเพ็ญ การบุญ การกุศล ซึ่งเป็นศูนย์กลางของชุมชน ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นศึกษาพระธรรม คำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประกอบศาสนพิธี วันสำคัญทางพุทธศาสนา และประเพณีของไทยที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ

วันขึ้นปีใหม่ ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของคำว่า “ปี” ไว้ดังนี้ ปี หมายถึง เวลา ชั่วโมงโคจรรอบดวงอาทิตย์ครั้งหนึ่งราว ๓๖๕ วัน : เวลา ๑๒ เดือนตามสุริยคติ ซึ่งสมมติกันว่าปีหนึ่งหมดไป ขึ้นวันเดือนใหม่ของอีกปีหนึ่ง ก็เรียกกันว่าปีใหม่ แล้วเปลี่ยนนักษัตรประจำปีใหม่ เป็น ขวด ฉลู ขาล เถาะ เป็นต้น และเปลี่ยนพุทธศักราช (พ.ศ.) ใหม่

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีการจัดฉลองเทศกาลตลอดทั้งปี เทศกาลเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากทั้งศาสนาพุทธและศาสนาพราหมณ์ เมื่อกาลเวลาผ่านไป เทศกาลต่าง ๆ เหล่านี้ก็ถูกดัดแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับสากลนิยมบ้าง ที่จริงแล้ว วันขึ้นปีใหม่อย่างเป็นทางการนี้ได้รับการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้งหลายครา ครั้งหนึ่งเคยถือเอาเดือนพฤศจิกายนเป็นวันขึ้นปีใหม่ ต่อมาในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. ๒๔๑๑ ถึง ๒๔๕๓) วันขึ้นปีใหม่กำหนดให้อยู่ในช่วงเดือนเมษายนจนกระทั่งเปลี่ยนมาถือเอาวันที่ ๑ เมษายนเป็นวันขึ้นปีใหม่ การถือเอาวันที่ ๑ มกราคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ตามหลักสากลนิยมนั้นเพิ่งจะได้นำมาประยุกต์ใช้ใน ปี พ.ศ. ๒๔๘๔ เพื่อให้สอดคล้องกับปฏิทินตะวันตกและก็เป็นส่วนหนึ่งในหลาย ๆ สิ่งที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ประเทศก้าวไปสู่สมัยใหม่

ถึงแม้ว่า วันที่ ๑ มกราคม จะถือปฏิบัติเป็นวันขึ้นปีใหม่อย่างเป็นทางการแล้วก็ตาม แต่คนไทยส่วนใหญ่ก็ยังถือเอากลางเดือนเมษายน (วันสงกรานต์) เป็นวันขึ้นปีใหม่และในโอกาสอันเป็นมงคลนี้เน้นการเฉลิมฉลองเป็นเวลานานสัปดาห์ก็จะจัดให้มีขึ้นทั่วราชอาณาจักร ส่วนใหญ่กิจกรรมในวันสงกรานต์นี้จะเกี่ยวกับการสาดน้ำใส่กัน สร้างเจดีย์ทราย และรดน้ำหอมให้กับผู้สูงอายุเพื่อความเป็นสิริมงคล ความจริงแล้ว การฉลองวันขึ้นปีใหม่ในวันที่ ๑ มกราคมนั้น จะได้รับความนิยมน้อยกว่าวันสงกรานต์ โดยปกติก่อนวันที่ ๑ มกราคม ผู้คนก็จะเลิกบัตรอยพรและของขวัญแก่กันและกัน เนื่องจากในวันนี้การเฉลิมฉลองอย่างมโหฬารจะจัดให้มีขึ้นเพียงไม่กี่แห่ง ผู้คนก็เลยถือโอกาสนี้ไปเที่ยวต่างจังหวัดเพื่อเยี่ยมญาติ ๆ หรือไม่กี่ไปใช้วันหยุดในสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ในขณะที่ผู้ที่อยู่บ้านก็จะเตรียมอาหารและเครื่องไทยธรรมอื่น ๆ เพื่อทำบุญตักบาตรในเช้าตรู่ของวันที่ ๑ มกราคม และยังเข้าร่วมกิจกรรมการกุศลต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นตามสถานที่ต่าง ๆ

ในขณะเดียวกัน หลายบริษัทก็จะถือเอาโอกาสนี้แจกเงินโบนัสและประกาศเลื่อนขั้นพนักงานผู้ซึ่งหลังจากนี้ก็จะรีบถอนเงินซื้อของขวัญเพื่อแจกญาติ ๆ และเพื่อนฝูงก่อนที่จะบ่ายหน้าไปบ้านเกิดเพื่อใช้วันหยุดอันยาวนาน

/จะเห็นได้ว่า...

จะเห็นได้ชัดว่า คนไทยจะฉลองวันขึ้นปีใหม่ ๓ ครั้งต่อปีเลยทีเดียวก็ได้ กล่าวคือ วันขึ้นปีใหม่ตามประเพณีหรือวันสงกรานต์ วันที่ ๑ มกราคม และวันตรุษจีน ใน ๓ วันนี้ วันสงกรานต์เป็นโอกาสที่สนุกสนานที่สุด เพราะว่ประชาชนจากทุกสาขาอาชีพต่างพร้อมใจกันเข้าร่วมฉลองเป็นเวลานานับสัปดาห์ในขณะที่ วันตรุษจีนก็มีความสำคัญเท่า ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวไทยเชื้อสายจีน ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่วันหยุดของทางราชการ บริษัทเอกชนส่วนใหญ่ก็จะหยุดดำเนินธุรกิจเป็นเวลาหลายวัน เพื่อให้ทั้งนายจ้างและพนักงานได้เข้าร่วมฉลองโอกาสอันเป็นมงคลนี้ร่วมกับญาติ ๆ ที่บ้านหรือไม่ก็ใช้วันหยุดตามสถานที่ที่ตนพอใจ

ในอดีต วันขึ้นปีใหม่ของไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงมาแล้ว ๔ ครั้งคือ ครั้งแรกถือเอาวันแรม ๑ ค่ำ เดือนอ้าย เป็นวันขึ้นปีใหม่ซึ่ง ตรงกับเดือนมกราคม ครั้งที่ ๒ กำหนดให้วันขึ้นปีใหม่ตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๕ ตามคติพราหมณ์ ซึ่งตรงกับเดือนเมษายน

การกำหนดวันขึ้นปีใหม่ใน ๒ ครั้งนี้ ถือเอาทางจันทรคติเป็นหลัก ต่อมาได้ถือเอาทางสุริยคติแทน โดยกำหนดให้วันที่ ๑ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๓๒ เป็นต้นมา อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะตามชนบทยังคงยึดถือเอาวันสงกรานต์เป็น วันขึ้นปีใหม่อยู่ ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย ทางราชการเห็นว่าวันขึ้นปีใหม่วันที่ ๑ เมษายน ไม่สู้จะมีการรื่นเริงอะไรมากนัก สมควรที่จะฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ จึงได้ประกาศให้มีงานรื่นเริงวันขึ้นปีใหม่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๗๗ ขึ้นใน กรุงเทพฯ ฯ เป็นครั้งแรก

การจัดงานวันขึ้นปีใหม่ที่ได้เริ่มเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ได้แพร่หลายออกไปต่างจังหวัดในปีต่อ ๆ มา และในปี พ.ศ.๒๔๗๙ ก็ได้มีการจัดงานรื่นเริงปีใหม่ทั่วทุกจังหวัด วันขึ้นปีใหม่วันที่ ๑ เมษายน ในสมัยนั้นทางราชการเรียกว่า วันตรุษสงกรานต์

ต่อมาได้มีการพิจารณาเปลี่ยนวันขึ้นปีใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยคณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น ซึ่งมีหลวงวิจิตรวาทการ เป็นประธานกรรมการ ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เปลี่ยนวันขึ้นปีใหม่เป็นวันที่ ๑ มกราคม โดยกำหนดให้วันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔ เป็น วันขึ้นปีใหม่เป็นต้นไป

เหตุผลที่ทางราชการได้เปลี่ยนวันขึ้นปีใหม่จากวันที่ ๑ เมษายนมาเป็นวันที่ ๑ มกราคม ก็คือ

๑. ไม่ขัดกับพุทธศาสนาในด้านการนับวัน เดือน และการร่วมฉลองปีใหม่ด้วยการทำบุญ
๒. เป็นการเลิกริชาเอาลัทธิพราหมณ์มาครอบพระพุทธศาสนา
๓. ทำให้เข้าสู่ระดับสากลที่ใช้อยู่ในประเทศทั่วโลก
๔. เป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรม คตินิยม และจารีตประเพณี

กิจกรรมที่ชาวไทยส่วนใหญ่มักจะยึดถือปฏิบัติในวันขึ้นปีใหม่ ได้แก่

๑. การทำบุญตักบาตร โดยอาจตักบาตรที่บ้าน หรือไปที่วัดหรือตามสถานที่ต่าง ๆ ที่ทางราชการเชิญชวนไปร่วมทำบุญ

๒. การกราบขอพรจากผู้ใหญ่ และอวยพรเพื่อนฝูง การมอบของขวัญ การมอบช่อดอกไม้ หรือการส่งบัตรอวยพร

๓. การจัดงานรื่นเริง การจัดเลี้ยงในหมู่เพื่อนฝูง ญาติพี่น้องหรือตามหน่วยงานต่าง ๆ

วันขึ้นปีใหม่นับเป็นโอกาสดีที่จะทำให้เราได้ทบทวนถึงการดำเนินงานในชีวิตในอดีต เพื่อจะได้แก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในอดีตให้ดีขึ้น เมื่อวันเวลาผันเปลี่ยนเวียนไปครบ ๑ ปี เราได้อยู่รอดปลอดภัยมาจนถึงวันขึ้นปีใหม่ ขอให้ลองมองย้อนกลับไปคิดว่าเวลาที่ผ่านมา เราได้ใช้มันคุ้มค่าหรือเปล่าและกระทำความงามความดีไว้บ้าง ควรหาโอกาสกระทำให้มากขึ้นทุกที ในขณะเดียวกันเราได้กระทำความผิดหรือสิ่งใดไม่ถูกต้องไว้หรือไม่ หากมีต้องรีบปรับปรุงให้แก้ตนเอง

ในอดีตกาลเมื่อใกล้ถึงเทศกาลปีใหม่ประชาชนจะช่วยกันเก็บกวาดบ้านเรือนให้สะอาดประดับไฟและธงชาติตามสถานที่สำคัญต่าง ๆ ครั้นเมื่อถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ก็จะมีการทำบุญเลี้ยงพระไปวัดเพื่อประชาชนจะได้ทำกิจกรรมการกุศลต่าง ๆ เช่น ฟังพระธรรมเทศนา ถือนิธิ ปฏิบัติธรรม แต่บางคนก็ทำบุญตักบาตร ตอนกลางคืน

บางแห่งก็อาจจัดงานกินเลี้ยงเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ในวันที่ ๑ มกราคม ก็จะมีการทำบุญ ตักบาตรและมีกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่ออุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่ ผู้ล่วงลับไปแล้ว และเพื่อเป็นศิริมงคลแก่ ตนเองและครอบครัว ต้อนรับวันขึ้นปีใหม่

ดังนั้น สภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงร่วมกับ คณะสงฆ์ในตำบลป่าตึง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึงและผู้นำชุมชน จึงทำให้เกิด “โครงการธรรมะรับอรุณ” ขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. ส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมมือ ร่วมแรงใจของประชาชน ผู้นำศาสนาและสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมที่ดีสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาสังคม

๒. เป็นเวทีการเรียนรู้ทางด้านศีลธรรมประเพณี วัฒนธรรมและสร้างความรัก ความสามัคคีทั้งใน ชุมชนและระหว่างชุมชนที่จะนำไปสู่ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

๓. เพื่อเป็นสื่อกลางให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและทำกิจกรรมในการพัฒนาศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของพระพุทธศาสนาให้อยู่สืบไป

ขอบเขตของโครงการ

๑. กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

เป้าหมายเชิงปริมาณ

๑. นักเรียน ผู้มีจิตเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาในตำบลป่าตึง จำนวน ๑๐๐ คน

๒. ประชาชน ผู้มีจิตเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาในตำบลป่าตึง จำนวน ๒๐๐ คน

เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๑. เกิดการทำงานร่วมมือ ร่วมแรงใจของประชาชน ผู้นำศาสนาและสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมที่ดีสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาสังคม

๒. เป็นเวทีการเรียนรู้ทางด้านศีลธรรมประเพณี วัฒนธรรมและสร้างความรัก ความสามัคคีทั้งใน ชุมชนและระหว่างชุมชนที่จะนำไปสู่ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมอยู่เย็นเป็นสุข

๓. เป็นสื่อกลางให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและทำกิจกรรมในการพัฒนาศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของพระพุทธศาสนาให้อยู่สืบไป

๒. วัน เวลาดำเนินงาน : วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗

๓. สถานที่ดำเนินการ : องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง

๔. ผู้รับผิดชอบโครงการ : สภาวัฒนธรรมตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

๕. งบประมาณการดำเนินโครงการ

ขอรับการเงินอุดหนุนจาก องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตึง จำนวนเงิน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน)

๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ :

๑. เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีในการเข้าร่วมกิจกรรมของการส่งเสริมพุทธศาสนา

๒. เพื่อให้วัดเป็นศูนย์กลางการพัฒนามนุษย์ทางด้านร่างกายและจิตใจ ในการร่วมกันบำเพ็ญ การบุญ การกุศล

๓. เป็นการสืบทอดประเพณีอันดีงามของพุทธศาสนาให้คงอยู่ต่อไป

วิธีการดำเนินงาน

๑. ประชุมวางแผนการจัดทำกิจกรรมเพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการดำเนินงาน

๒. เสนอโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ

๓. ดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้
๔. ประเมินผลโครงการ
๕. สรุป/รายงานผลการดำเนินงาน

รูปภาพการจัดกิจกรรมธรรมะรับอรุณ

